

det, og man søger at komme den til Hjælp. Det have vi set ved flere Lejligheder. Jeg behøver blot at nævne den Ulykke, der indtraf for en Række Aar siden, da Stormfloden gik over visse Dele af Landet, og minde om, hvorledes Befolkningen da traadte til for at mildne Ulykken, og hvorledes Staten traadte direkte til ved at bevilge store Midler til Opførelse af nye Diger og, saa vidt jeg erindrer, endog gik saa vidt, at den eftergav en Gæld, som Digejerne paa Lolland i sin Tid ved Udbedringen af deres Diger havde paadraget sig. Jeg mener, at her er sket en saadan Ulykke, at man tør paaregne, at Samfundet gennem Staten vil træde til, og jeg turde paaregne det i Henhold til de Udtalelser, der forelaa fra samtlige Partier her i Tinget ved de Beslutninger, der forhandles her den 1. Oktober f. A. Der er ydet Laan af Den sjællandske Bondestands Sparekasse til et Beløb af omtrent 28 Mill. Kr. Hvis alle disse Kapitaler skulle opsiges, og det ville de selvfølgelig blive, naar Sparekassen gaar konkurs, vil det have uberegnelige Følger for de mange Mennesker, der skyldte Penge til Sparekassen. Der er en Indlaanskapital paa over 36 Mill. Kr., og det er min Overbevisning, at dersom Sparekassen gaar konkurs, er omtrent Halvdelen af denne Kapital tabt, det vil sige, at den sjællandske Befolkning vil lide omtrent et Tab af 18 Mill. Kr., og jeg behøver ikke at udmale for de Herrer, hvad det vil sige for en Landsdel, der ikke er større end Sjælland.

Jeg takker for den forholdsvis velvillige Modtagelse, dette Lovforslag hidtil har faaet. Jeg takker særlig Flertallets Ordfører, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), for den sympatiske Maade, hvorpaa han forsvarede dette Forslag og anbefalede det til velvillig og hurtig Fremme. Med Hensyn til den Anke, det ærede Medlem fremsatte angaaende Bestemmelserne i Lovforslagets § 5, skal jeg sige, at naar jeg har foreslaaet, at Indenrigsministeren skulde vælge den ene Direktør, den ene Revisor og 3 af Tilsynsraadets Medlemmer, er det sket for at skabe Tryghed og Tillid til Sparekassen under dens Genrejsning. Men jeg er villig til at forhandle med det eventuelle Udvalg om en Ændring heri. Naar Sparekassen igen er kommen paa ret Køl og har afviklet sit Forhold til Bankerne, har jeg ikke noget imod, at den sejler sin egen Sø uden at have den særlige Begunstigelse, som det er at omgærdes med en vis Tryghed og Tillid derved, at

Ministeren vælger en Revisor og vælger Medlemmer af Tilsynsraadet. Den Anke, det ærede Medlem her har rejst, skal jeg være villig til at tage Hensyn til, og ved Forhandling i Udvalget skal det ikke volde nogen Vanskelighed at komme ud over det Spørgsmaal.

Jeg takker ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) for den velvillige Maade, hvorpaa han omtalte dette Forslag. Det ærede Medlem begyndte med at beklage sig over, at dette Ting var saa karrigt, naar det gjaldt om at yde Midler til de arbejdsløse. Dette Spørgsmaal foreligger ikke her. Det vil komme til at foreligge ved den sidste Sag paa Dagsordenen, og jeg tror, det ikke er værd at blande disse Ting ind i hinanden. Men jeg takker det ærede Medlem for den Udtalelse, han fremkom med, da han sagde, at har Staten vist sin Beredvillighed overfor Bankerne i Fjor, har Staten ikke Lov til at lade Spørgsmaalet om at hjælpe Bønderne ligge, og det ærede Medlem brugte en saa stærk og, jeg vil sige, en saa smuk Udtalelse som den, at selv om han følte, at Folketinget ikke var hensynsfuldt nok mod de Smaafolk, hvis Krav han fremsatte, vilde han dog ikke gøre Gængæld. Han sagde, at selv om han følte det som en Uret overfor de arbejdsløse, at Folketinget ikke gav de Midler, han ønskede, det skulde give, vilde han dog finde det urigtigt, om man nu vilde tage Hævn ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg takker det ærede Medlem for disse Udtalelser. De ere et smukt Vidnesbyrd om, at han føler varmt for denne Sag. Jeg vil haabe, at naar han i Gaar var første Ordfører for Socialdemokraterne, har han sit Partis Tilslutning til disse Udtalelser, og det glæder mig selvfølgelig, at jeg ogsaa fra den Side kan paaregne Støtte for det Forslag, her foreligger.

Men det ærede Medlem var bange for, at vi slog et Præcedens fast, saa at naar der indtraf lignende Katastrofer, havde vi ikke Ret til at sige Nej til at foretage lignende Foranstaltninger som de her foreslaaede. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Vi staa frit overfor ethvert Tilfælde i Fremtiden. Men her er et Forhold, som vi ikke kunne lade ude af Betragtning, nemlig den Omstændighed, at Formanden for Den sjællandske Bondestands Sparekasse stod her i flere Aar som Justitsminister. I Læ af denne Stilling kunde han fortsætte sine Bedragerier længere, end han havde kunnet, dersom han